

لاى لاي ههورامان

باقى شفيعى « ههورامان »

دلّه كهه ديسان دايه دايه شهه
روله گيان لاي لاي ههورامانه كهه
لاى لايته پهه كهروه به دلّه ماتهه
تازيزم لاي لاي دلّ خه يلى گهرمهه
لاى لايته پهه كهرو تا به يو خاوت
چه ميته بريژو به وينهه جارانه
ديده كهه لاي لاي چي قارت كه ردهه
لاى لايته پهه كهرو دلّ گيرو ئارام
من پهه پهه رنگي تو دلّم تهنگ بيهه
دهردم ديويان چون ده رده دارانه
ئه سرين نه ديدهم سيلاوش گهرمهه
لايه لايه كهه جه دلّه پور سوز
به وهفاته قه سهه دلّ پور جه وهفان
تو كور پهه دل بهر چراه وه لاتم
لاى لايته پهه كهروه رولهه وه لاتم
روله كهه دايه جگهر گوشه كهه
چنور وركه مهر شاخي ههورامان

پهه كور پهه شيرين لايه لاي شهه
ئارامى دلّه پور جه زامه كهه
تاوه شيت به يولات نه مانوخهه
تا كهه يي خاوي بانگت يي شهرمهه
چهم وه كلّه ي تور په ژياي سياوت
تا كهه ئه سرينت چون سه يلى وارانه
پهنگم پهري تو چون خه زان زه ردهه
جه خو دايم گهره كهه بياوي وه كام
دلّ گوشته وه هونهه خو ته وهه نييهه
ئارامش نييهه سه باو ئيوارانه
لاى لايتم پهري تون بانگم يي شهرمهه
بيشكهه نكيني رولهه گهل وه هوز
ئه سرينت پهه زام مه لهه مهه شفان
مايهه ئيفتخاره وه شيوو نشاتم
تا ئاخره نه فهه دلّ وه ته ماتم
شهوان تاوه رو فيكرو هوشه كهه
پنچووه بيه شكتهه پهه ده واو ده رمان

سه‌وزهی به‌رزه لَنک وینهی کلّهی تۆر من بینه‌وش وه چه‌م په‌ی زیادی نۆر
 سوره‌هه‌رالّه زه‌ردی بو ژانه مه‌له‌می ده‌رده‌ن رو‌له‌ بزانه
 بیشکه‌و‌گاواره‌ی هه‌زاران سالّم به‌خۆدای نه‌تای دلّ، په‌ی تۆ مه‌نالّم
 باقی لای لایه‌ش وه هه‌زار ته‌رزهن په‌ری هه‌ورامان شه‌لوه‌داش به‌رزهن

(شه‌مال)

شه‌مال ده‌رونم چون هه‌رده جاران شه‌له‌های سالامه‌ن ده‌ خیله‌ن ئامان
 سوزه‌ی ده‌رونم توبه‌ر چه‌نی ویت کوساربه‌ کوسار تویی خودای ویت
 دل دیسان جه‌ نو ئاره‌زوش که‌رده‌ن به‌ دینه‌ی بولبول قه‌فه‌شش مه‌ردان
 به‌ پاوه‌ بویه‌ر روکه‌ر شه‌وه‌ردان دل پررجه‌دورین های شه‌مال ئامان
 شه‌وورو ده‌خیل نه‌که‌ری دره‌نگ کوساران ته‌ی که‌ر فه‌رسه‌نگ به‌ فه‌رسه‌نگ
 بویه‌ر جه‌ شاهوکه‌ شوو کوو که‌مه‌ر چه‌نی ویت به‌ری عه‌تری وه‌ر که‌مه‌ر
 باشنوی بالت بدو شه‌وه‌ردان نه‌ خه‌ردار که‌رو وه‌رزه‌ردان به‌ردان
 چون نه‌سیم سوح بریه‌ر گوزه‌که‌ر بوی وه‌شی شنوت سه‌وقائی دولبه‌ر
 بگیله‌ چون جار به‌ کوساران‌دا بیدار که‌ر یاران جه‌ دیاران ریزان
 شه‌مال نیگا که‌ر لا دولان به‌ریزان وه‌لگی نه‌ مامان به‌ زه‌ردی ریزان
 دل بی تاقه‌ته‌ن هانام ئاوه‌رده‌ن سوزی ده‌رونم وه‌ تو سپه‌رده‌ن
 دل بی بیه‌ن ماسی نه‌گیجاوان‌دا دایم گیج مه‌دو نه‌بیخ ئاوران‌دا
 ساده‌خیل شه‌مال دل که‌ره ئارام ته‌ی به‌حری بی په‌ی ئی‌دله‌ی پر زام
 ئاره‌زوی ئاریز لای دوش که‌رده‌ن ئی‌عه‌رزوه‌و‌حالم وه‌ تو سپه‌رده‌ن
 بی‌په‌ررا بویه‌ر تو جه‌ هه‌ورامان بگیله‌ پیش‌دا ده‌سم وه‌ دامان
 هور که‌ر گه‌رده‌ لول شه‌و توی چنور به‌ دل بینه‌و چه‌م وینه‌ی کلّهی تور
 نه‌ وتول نه‌ مامان نه‌وه‌ردو نه‌و چه‌م ریزان گولاوان ئیلاخان بی ته‌م
 شه‌مال ئامانه‌ن بی خه‌وف و خه‌ته‌ر هه‌ورامان ته‌ی که‌ر نه‌و جاگنۆزه‌ر که‌ر

تامه‌شی نه حییه ته‌ویله و بیاره
 ده‌شتی شاره‌زور بگیله پیش‌دا
 دیدم ئەمین کهر توچ وه یادی ئەو
 ئە‌گەر شه و دیر بو یا تاریکه بو
 دل هەر گئیج مه‌دو وه گئیجاوان‌دا
 په‌ی په‌ی هه‌ناسه‌م هه‌ر سوزی نوشه‌ن
 سابه‌ل حه‌کیمی که‌رو ده‌وای ده‌رد
 شه‌مال چه‌م نه‌رای که‌رد توزی تون
 ئە‌گەر سه‌حه‌ر بو، یا خو ئیواران
 ته‌ی که‌ره بو به‌ر وه‌لاتانی دور
 ته‌ی که‌ر دیاران نه‌حیه‌ی گه‌ل و هوز
 بوی عه‌تری عه‌بیر نه‌و جا‌هه‌ر زانه‌ن
 وه‌لات ئاواتش واسته‌ن په‌ری ئەو
 واچه‌ فیدات بام ئوستادی دلسوز
 په‌نجه‌ی حه‌کیمیت ئارام که‌رو ده‌رد
 نوک خامه‌ی تو چون شاخه‌ی نه‌بات
 شه‌مال گیان سه‌دجار قه‌زات له‌گیانم
 نه‌ شو جه‌ ویرت ئانه‌ تاوگوزه‌ن
 مه‌عدومیش له‌قه‌ب مه‌وله‌ویش نامه‌ن
 حیفه‌ن قاتی بو شیرین چه‌تی ته‌لخ
 من که‌ی شعورم به‌و حه‌ده‌ یاوا
 که‌ی خه‌تای منه‌ن دل گلیه‌ش مه‌یو
 باقی کافیه‌ن بی‌چاره‌ی مه‌حووم
 چ وه‌ش با سه‌فان ساتی بو یاره
 مه‌له‌م ده‌ وه‌ زام ده‌رون ریش‌دا
 بریزنه‌ ئەس‌رین چون شه‌ونمی شه‌و
 فیدات بام شه‌مال هیچ خوفت نه‌بو
 چون راگوم که‌رده‌ی گئیجی ئاوان‌دا
 ئاره‌زوی دیدار ره‌فح و رجوشه‌ن
 باوه‌رو مه‌له‌م په‌ری ئاهی سه‌رد
 وه‌ فریادم ره‌س زامی سه‌خت‌وه‌ سون
 شه‌مال باوه‌ره‌ بوی هینه‌ی یاران
 به‌رزایی به‌ مو، ده‌شتی شاره‌ زور
 داخل به‌ مه‌کان، ئوستادی تاوه‌گوز
 ماوای سه‌رئیلی شه‌که‌ر ریزانه‌ن
 په‌ی باخی گولزار ریزه‌ی ره‌زای ئەو
 قه‌له‌ی هزار ره‌نگ په‌ری گه‌ل و هوز
 نه‌سیم فه‌ردت خه‌مان تالات که‌رد
 ده‌م شیرین که‌رده‌ن ته‌مامی وه‌لات
 فیدای نامت بام جاگه‌ی باوانم
 ماوای مه‌عدومی سه‌رته‌وقی هوزه‌ن
 باقی به‌ر که‌نار جه‌هان بین جامه‌ن
 دله‌ی من له‌جه‌ن ره‌ش بیه‌ن چون به‌لخ
 سه‌ر وه‌ ئاسانه‌ی یانه‌ی تو ساوا
 وه‌ر نه‌من جه‌ کو، وه‌سفی ته‌و جه‌ کو
 که‌ی مه‌بی خاکی ئاسانه‌ی مه‌عدوم